

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eamonn Donnellan

Strona pozwana: The Revenue Commissioners

Pytania prejudycjalne

Czy art. 14 ust. 1 i 2 dyrektywy 2010/24/UE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie, aby – przy rozstrzygnięciu wykonalności w Irlandii „jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję”, wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. przez urząd celny w Patras w związku z karami administracyjnymi i grzywnami w kwocie 1 097 505,00 EUR, nałożonymi w dniu 15 lipca 2009 r. z tytułu zarzucanego przemytu w dniu 26 lipca 2002 r., [zwiększonej do wysokości 1 507 971,88 EUR z tytułu odsetek i kar] – High Court of Ireland:

- (i) zastosował prawo do skutecznego środka odwoławczego i prawa do rzetelnego procesu sądowego w rozsądnym terminie dla obywatela Irlandii i Unii Europejskiej w związku z wnioskiem egzekucyjnym (zobacz art. 47 karty oraz art. 6 i 13 EKPCz, którym odpowiadają prawa obywateli wyszczególnione w art. 34 i 38 oraz art. 40 ust. 3 konstytucji irlandzkiej) w okolicznościach, w których właściwa procedura została wyjaśniona [skarżącemu] po raz pierwszy dopiero w „nieoficjalnym tłumaczeniu” na język angielski (jednym z urzędowych języków Irlandii, w której [skarżący] zawsze miał swoje miejsce zamieszkania) w piśmie Ministerstwa Finansów Republiki Greckiej w Pireusie z dnia 29 grudnia 2015 r., skierowanym do irlandzkich władz podatkowych i adwokatów [skarżącego] w Irlandii;
- (ii) uwzględnił cele dyrektywy 2010/24/UE, czyli świadczenie sobie wzajemnej pomocy (motyw 20 dyrektywy 2010/24/UE) oraz dochowanie zobowiązań dotyczących zapewnienia szerszej pomocy wynikających z EKPCz (motyw 17 dyrektywy 2010/24/UE), takich jak prawa obywateli do skutecznego środka odwoławczego na podstawie art. 47 karty oraz art. 13 EKPCz;
- (iii) wziął pod uwagę zapewnienie pełnej skuteczności prawa [Unii] dla jej obywateli, a w szczególności pkt 63 [wyroku z dnia 14 stycznia 2010 r., Kyrian/Celnicznik úřad Tábor, C-233/08, EU:C:2010:11]?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. 2010 L 84, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 listopada 2016 r. w sprawie T-602/15, Liam Jenkinson/Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Eulex Kosovo, wniesione w dniu 25 stycznia 2017 r. przez Liama Jenkinsona

(Sprawa C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Liam Jenkinson (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny, J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Eulex Kosovo

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu z dnia 9 listopada 2016 r. w sprawie T-602/15, którym odrzucono skargę wniesioną przez wnoszącego odwołanie i obciążono go kosztami postępowania;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie skargi;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie kwestionuje okoliczność, że Sąd Unii uznał się za właściwy jedynie w odniesieniu do sporu, którego źródłem jest ostatnia podpisana przez wnoszącego odwołanie umowa na czas określony.

Nawet gdyby odnoszące się do tej kwestii uzasadnienie Sądu było prawidłowe – a zdaniem wnoszącego odwołanie tak nie jest – kwestionuje on także okoliczność, że Sąd nie wypowiedział się w przedmiocie szeregu przedstawionych przezeń żądań, których źródłem jest zakończenie spornego stosunku umownego, a więc ostatnia umowa na czas określony. Niezgodność z prawem zaskarżonego postanowienia wynika bowiem ze zwięzłości uzasadnienia, które jest w tym zakresie lapidarne i nie pozwala zrozumieć, dlaczego Sąd, bez zbadania akt sprawy co do istoty, mógł uznać się za niewłaściwy – z wyjątkiem sporu dotyczącego ostatniej umowy na czas określony – wyłącznie na tej postawie, że istniała klauzula arbitrażowa, mimo iż ważność i zgodność z prawem owej klauzuli była kwestionowana przez wnoszącego odwołanie.

Wnoszący odwołanie kwestionuje także brak uwzględnienia całości jego argumentacji dotyczącej istnienia winy po stronie instytucji, polegającej na braku określenia ram prawnych, które zapewniałyby wnoszącemu odwołanie oraz całemu personelowi misji prawnych Unii gwarancje poszanowania najbardziej podstawowych praw socjalnych, w tym prawa rzeczywistego dostępu do sądu oraz prawa do sprawiedliwego procesu.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi zatem, że Sąd Unii dopuścił się naruszeń:

- prawa europejskiego mającego zastosowanie przy określaniu prawa właściwego w sporach dotyczących umów;
- przepisów belgijskiego prawa pracy;
- minimalnych wymogów dotyczących zatrudnienia na czas określony, obowiązujących na poziomie wspólnotowym;
- praw przewidzianych w karcie praw podstawowych;
- obowiązku uzasadnienia;
- zakazu orzekania *ultra petita*.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2017 r. – Republika Francuska/Parlament Europejski

(Sprawa C-73/17)

(2017/C 104/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda i E. de Moustier, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności: porządku obrad posiedzenia Parlamentu Europejskiego ze środy, dnia 30 listopada 2016 r. [dokument P8_0J (2016)11-30] w zakresie, w jakim przewiduje on obrady plenarne na temat wspólnego projektu budżetu ogólnego, uchwalonego przez komitet pojednawczy; porządku obrad posiedzenia z czwartku, dnia 1 grudnia 2016 r. [dokument P8_0J (2016)12-01], w zakresie, w jakim przewiduje on głosowanie w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego i następujące po nim wyjaśnienia dotyczące tego głosowania; rezolucji legislacyjnej Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego [dokument TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 w wersji tymczasowej]; a także aktu, w drodze którego – zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 314 ust. 9 TFUE – przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdził, że budżet ogólny został ostatecznie przyjęty;